

З М Е С Т

Ганна Кісліцына. Класік беларускага авангарда 5

ВЕРШЫ 21

Мова 23

«Наіўны хлопчык з сіняй казкі...» 24

Спякота 25

Адкрыццё 26

«Які запал!...» 28

Немагчымае 30

«Ноч гасіць у вокнах агні...» 32

Чалавек 33

Шчасце 34

Празорца 34

Воля 35

«Урал, Урал!...» 36

«Сцюдзёнае паветра разлілося...» 37

Паганіні 38

Сакавік 40

Нявыказаная балада 41

Дрэвы 42

Лес 44

Запавет 46

«Сачу вясну...» 47

«Іх далячыні развялі...» 48

Радзіма 49

«Не распнутае доляю ўбогай...» 50

«Адно сказаць...»	52
«Каб не пакінуць успаміну...»	54
«Усюды голас твой чуцён...»	55
Папярэджанне	56
ПАЭМЫ	59
Гліна. Камень. Жалеза (Трыпціх)	61
Гліна	61
Камень	94
Жалеза	127
ПУНКЦІРЫ	161
ВЕРСЭТЫ	305
Сінія людзі	307
Чорны абраз	308
Маланка	309
Мяжа	310
Паверхня	311
Трансмутацыя	312
У старой хаце	313
Танец з вужакамі	314
«Што прымушае нас...»	315
«Абуджаюся і засынаю...»	316
Лабараторыя	317
Адліга	318
Краты	320
Лужыны	321
Рыбіна	322
«Прымаю тое, што ёсць...»	323
Пастухі	324
Сяргей Цыган	325

Планета метамарфозаў	326
У лесе	327
З ключом у руцэ	328
Гліняныя чалавечкі	329
У каморы	330
Тыгр	332
Газеты	333
Пасажыры	334
Мітынг	335
Тры труны	336
Маму Тхакур дас	338
Хмара	339
Чырвоны змрок	340
На свята Збавення душы і цела	341
Бацькавы рэчы	342
Ідал	344
Алёсы	345
Навіны	346
Падводны плывец	347
Маленькія ночвы	348
Сербская вёска	349
Палёт кажана	350
Навальніца	351
Бездань	352
Спрадвечны пыл	353
Надзея, якая не мае патрэбы ў абгрунтаванні	354
Старэйшы брат	355
Чырвоная гліна	356
Бура	357
Атрад	358
Ян	360
Дымныя коміны	361

Нехта	362
Музыка	363
Кривая вежа	364
Гной	364
Сляпы мастак	365
Падарожжа Альжбеты па родным краі	366
У невядомай далёкай сядзібе	367
«Самая большая навіна...»	368
Дубы Заходняга краю	369
Ляснік Амелька	370
Драпежная птушка	371
Рымская дарога	372
Зімовыя прыцемкі	373
Шэрыя гусі	374
Падзея	375
Габрайскія могількі	376
Узвышша	377
Пажары	378
Кожны	379
У царкве	380
Заваёўнікі	381
Рэчы	390
ВЕРШАКАЗЫ	397
Скрынка	399
Пастка	400
Крыга	402
Студня	403
Твань	404
Калода	405
Зброя	406
Ступа	407

Гутарка	408
Плуг	409
Вежа	410
Грошы	411
Барана	412
Кнот	413
Лес	414
Грыб	416
Верас	417
Дуга	418
Гузiк	419
Павуціна	420
Дзіда	421
Пень	422
Кажух	423
Лейцы	424
Кудзеля	425
Крэйда	426
Венік	427
Голад і холад	428
Вір	429
Стол	430
Вясло	431
Будзень і свята	432
Трэшчына	433
Сцежка	434
Нара	435
Кій	436
Клін	437
Гняздо	438
Сані	439
Пляма	440

Купіна	441
Вецер	442
Жолуд	444
Човен	445
Лебяд	446
Попел	447
Ліхтар	448
Звон	449
Лапці	450
Нерат	451
Верацяно	452
Багна	453
Ключ і замок	454
Свярдзёлак	455
Аладка і блін	456
Шкарлупіна	457
КВАНТАМЫ	459
ЗНОМЫ	487

КЛАСІК БЕЛАРУСКАГА АВАНГАРДА

«З маланкаю ў сэрцы» — так павінен быў называцца том выбранага, які ўклаў сам паэт у 2019 г. Назва супадае з радком аднаго з разанаўскіх версэтаў, але значна шырэйшая за яго змест. Бо маланка — гэта і паэтычная метафара той энергіі, якая злучае ў творчасці паэта зямлю і неба, быццё і небыццё, і метафара тых выпрабаванняў, якія выпалі на яго долю. Здаецца вельмі важным, каб чытачы маглі ацаніць творчасць Алеся Разанава, кіруючыся яго ўласнымі ўяўленнямі пра тое, якія з яго твораў з’яўляюцца найбольш істотным здабыткам для айчынай літаратуры. У гэту анталогію ўвайшло не ўсё адабранае — у тым рукапісе было каля 1200 старонак, — але асноўныя кірункі яго творчых пошукаў у кнізе, якую вы трымаеце ў руках, прадстаўлены. На наш погляд, яны даюць поўнае ўяўленне, чаму Алеся Разанава называлі класікам беларускага авангарда, бо краевугольнай ідэяй авангарда, нагадаем, з’яўляецца выйсце за межы вядомага ў невядомае і нават непазнавальнае.

Уведзеныя паэтам новыя формы, такія як квантэма, версэт, пункцір, вершаказ, зном, зрабілі нашу паэзію больш разнастайнай, паўплывалі на характар яе далейшага развіцця і сталі візітнай карткай цэлай генерацыі пісьменнікаў. Аднак рэфарматарства А. Разанава выяўляецца не толькі ў аднаўленні літаратурнай формы, у першую чаргу яно звязана з пошукамі новай змястоўнасці, стварэннем новай паэтычнай канцэпцыі свету і чалавека.

У 1970 г. пабачыла свет першая кніга А. Разанава са смелай для таго часу назвай — «Адраджэнне». Першапачатковая яе назва гучала ці не большым выклікам — «Адрачэнне». Пазней паэт патлумачыць: «Тут адбылася пэўная транскрыпцыя. Назва зборніка мела на ўвазе іншае — адрачэнне. Адрачэнне ад таго, што мне не падабалася, прымушала хадзіць па нейкіх кругах і абмяжоўвала жаданне думаць, разумець...». У зборнік не ўвайшлі некаторыя ўжо вядомыя па ранейшых публікацыях вершы, а астатнія былі бязлітасна адрэдагаваны (пра гэта ўжо тады напісаў А. Вярцінскі). Аднак кніга атрымала шырокі грамадскі рэзананс, выклікаўшы шматлікія водгукі крытыкаў, якія адзначалі не толькі змястоўную глыбіню паэзіі маладога аўтара, але і майстэрскае валоданне вершаванай тэхнікай. Вось што напісаў пра рытміка-інтанацыйную адметнасць вершаў «Адраджэння» літаратуразнаўца І. Ралько: «Нават самыя класічныя памеры (ямб, харэй) падпарадкоўваюцца ў паэта стыхіі акцэнтнага верша. Імклівы, напружана-драматычны рытм набывае індывідуальную адметнасць дзякуючы частаму вынясенню ў пачатак радка слоў, на якія падае найбольшая сэнсавая нагрузка не толькі ў асобным рытмарадзе, але і ўсім вершы. Сіла націску ў гэтых словах намнога вышэй, чым у суседніх, а калі не вышэй, то сэнсавая значнасць іх, як правіла, падкрэсліваецца рытмічнай паўзай. Цікава, што і ў пачатак радка выносяцца пераважна дзеясловы. Пры тым вельмі часта гэтыя дзеясловы выступаюць у якасці лексічнай або сінтаксічнай анафэры». Нягледзячы на тое, што А. Разанаў у далейшым амаль перастаў карыстацца сілаба-танічным вершам, рытміка-інтанацыйная сістэма яго паэзіі амаль не змянілася, стаўшы прыкметай індывідуальнага стылю.

КЛЮЧ І ЗАМОК

Ключ кліча, замок адгукаецца, ключ шукае, замок чакае, ключ ведае, замок мае, ключ то знікае, то зноўку ўзнікае, замок застаецца заўсёды на тым самым месцы.

Ключ ад усіх хаваецца, замок усім аб'яўляецца, ключ — у схованцы, замок — навідавоку, ключ уладкоўваецца ў сухім і ў цёплым, замок мокне на дажджы і калее на холадзе.

Ключ — клічнік, замок — пыталнік, ключ — модус, замок — атрыбут, ключ — учынак, замок — з'ява, ключ належыць мужчыне, замок — жанчыне, ключ — неба, замок — зямля.

Замок забараняе, ключ дазваляе, замок — зіма, ключ — вясна, замок — правіла, ключ — выключэнне, замок — загадка, ключ — адгадка, замок — нуль, ключ — адзінка.

Ключ бачыць, замок пазірае, ключ чуе, замок слухае, ключ — лічба, замок — слова, ключ — дзейнік, замок — выказнік, ключ — выпадковасць, замок — заканамернасць, ключ — магчымасць, замок — неабходнасць.

Ключ — смык, замок — скрыпка, і куды б, далёка ці блізка, ні адыходзіў ключ ад замка, сувязь, якая іх лучыць, не калечыцца і не камечыцца, і адкуль бы, здалёк ці зблізку, ні вяртаўся ключ да замка, за гэтым вяртаннем сочыць музыка іхніх узаемадачынненняў.

*

малюнкi мне
мiнулае лунае
ў акне адзiнki
месяц без нуля

*

полымя молицца
у чысцiню
у прычасцi
постаць чыясцьi

*

з iскрыны слова
латае старое
карысць нанова
ў скрынi палатно

*

тасуюцца стасункi
наўздагон
вагон вагае
у сутыку суткi

*

адзенне недзе
год узнагарода
дзе я
дзе ты
знаходзiць карагод